

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 25 Maja v. s. 1825 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

W i l n o.

W ostatni czwartek, d. 21 t. m. w mieście tutejszem, był obchodzony dzień Wysokich Imiennego Jego CESARSKIEJ WYSOKOŚCI WIELKIEGO XIĄŻĘCIA JEGOMOŚCI CESARZEWICZA, KONSTANTEGO, przez uroczyste zrana nabożeństwo i śpiewane *Te Deum laudamus*, we wszystkich kościołach. Wieczorem miasto było oświetlone.

Ostatnia data gazet sankt-petersburskich jest 16 maja.

Dnia 12 terażniejszego miesiąca dwór Cesarski przywdział żałobę na 2 tygodnie z powodu śmierci J. K. W. Xiężny *Matyldy*, małżonki Xiążęcia Eugeniusza Wirtemberskiego, i na jeden tydzień z powodu śmierci Jej Wysokości Xiężny Panużycy *Ludwiki Nassauskiej*: żałoba dzieli się na dwie równe części, wielkiej i małej.

Jenerał major *Neidhardt* iszy mianowany jest gubernatorem Odessy, na miejsce jenerała majora *Guriewa*, który na własną prośbę uwolniony został od tego urzędowania.

Radca stanu, *Peiker*, mianowany ober-prokurem Rządzącego Senatu Departamentu rozgraniczenia. (*J. d. S. P.*)

Pszczola Północna pod dniem 8 maja donosi z Moskwy: dnia 3 maja J. K. W. Xiążę Oranii wyjechał do Nowego Jeruzalemu; potem odwiedził *Archangielsk*, gdzie miał obiad u Xiążęcia *Jussupowa*; wieczorem zaś, powróciwszy do Moskwy, odwiedzeniem swoim zaszczycił ruski spektakl. Dnia 4 Jego Wysokość, oglądał uniwersytet, a wieczorem był na balu u jenerała kawalerji *Apraxina*. Dnia 5 odwiedził bogaty magazyn *Luchmanowa*, i był na balu u Wojennego Jenerała gubernatora. Dnia 6 zwiedzał dobroczynne zakłady w Moskwie, i był na balu u Hrabiny *Bobryńskiej*. Dnia 7 przypatrywał się działaniom moskiewskiej kommandy pożarnej na *Dziewicem Polu*, a wieczorem był na przechadzce w ogrodzie pałacowym, gdzie liczne zgromadzenie wyższej publiczności moskiewskiej miało szczęście oglądać Xięcia, już ostatni za terażniejszego pobytu w tej dawnej stolicy. Jego Wysokość wyjechał z Moskwy do Warszawy o północy, zostawując w sercach jej mieszkańców uczucia wiecznej wdzięczności za swoją ku nim uprzejmość i laskawość.

Gazeta handlowa pod 16 maja z *St. Petersburga* donosi, iż najwyższym Ukazem pozwolono kupcom cudzoziemskim, którzy wszedłszy do poddaństwa rossyjskiego, zapisali się do 1szej gildji, i używają ulgi w miastach *Odessie* i *Teodozji*, budować statki morskie i otrzymywać patenta na zaciągnięcie bandery rossyjskiej.

Taż gazeta donosi z Odessy pod 1szym maja, iż tam ciągle trwa poszukiwanie pszenicy, i w ciągu ostatniego tygodnia kupiono do 15000 czetwerti pszenki po 14 i 15 rubli, arnautki około 5000 czetwerti po 17½ i 18½ rubli. Nadto zakontraktowano pszenki po 11½ do 15 rubli za czetwierć. — Wełny też bardzo szukają. Z owczarni Xiążęcia *Borzyńskiego* przedano do 600 pudów wełny hiszpań-

skiej po 60 rubli 75 kop. pud; a z owczarni PP. *Pikteta* i *Reweljoda* do 2500 pudów, płacąc do 61½ rubli za pud pierwszego gatunku, za insze zaś gatunki proporcjonalnie. Łoju topionego przedano do 5000 pudów po 9 rubli.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa d 31 maja.

(z *Gazety Warszawskiej*).

Ostatnia data gazet warszawskich jest dnia 31 maja.

Najjaśniejszy CESARZ i KRÓL naysłaskawiej zaszczycił raczył.

Orderem Orła Białego.

JW. Hr. *Bernstorff*, ministra spraw zagranicznych Królestwa Pruskiego.

Orderem s. *Stanisława*.

Klasy I, JW. *Ancillon*, Rzeczywistego Tajnego Radcy Poselstwa Najjaśniejszego Króla Jmci Pruskiego.

Klasy II, JP. *de Bulow* Naczelnika Wydziału w Ministerjum Spraw Zagranicznych Królestwa Pruskiego.

Klasy III, JP. *Józefa Kaczanowskiego* 2go Sekretarza Kancellaryi Królewskiej Sekretaryatu Stanu.

Klasy IV, JP. *Franciszka Gościmskiego*, Podsekretarza pomienionej Kancellaryi.

Dekretem z dnia 17^{go} marca JP. Jan Hr. *Zamojski*, pracujący w kancellaryi Królewskiej Sekretaryatu Stanu, naysłaskawiej mianowany został Kamerjunkerem Dworu Królewsko-Polskiego.

(z *Kuryera Warszawskiego*).

Królowie Polscy *August II* i *III*, gdy bawili w Warszawie w czasie Zielonych świątek, zawsze odwiedzali *Bielany* w drugi dzień tych świąt. *Stanisław August* nigdy nieopuszczał tego zwyczaju. Także i w r. 1810 N. Król Saski, obecny w naszej Stolicy, w tymże dniu zwiedził też miejsce. W roku bieżącym pamiętnym będzie tenże dzień, gdyż pierwszy raz w tej porze obecny w Warszawie N. ALEXANDER I, zwiedził *Bielany* wieczorem o godzinie 6; nader licznie zgromadzony lud na widok ukochanego MONARCHY wydawał radosne okrzyki. Był to odgłos naysłaskawiej wdzięczności dla Naysłaskawszego Ojca narodu.

(z *Gazety Warszawskiej*).

Dnia 27 b. m. w południe przybył tu J. K. Mość Xiążę *Oranii*, Następca tronu Niderlandzkiego.

JJWW. Jenerałowie Adjutantów Najjaśniejszego Pana Hr. *Osterman Totstoy* i Hr. *Czernitschef* przybyli do tutejszej stolicy.

Jenerał Pruski *Larosz Starkenfels* i jego Adjutant baron *Kleyst* przybyli do Warszawy.

SEYM KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Posiedzenie dnia 25 maja.

W Izbie Senatorskiej. Na posiedzeniu dnia tego, wniesiony był do Senatu przez Radę Stanu Oddział 2gi xięgi I Projektu Kodexu Cywilnego Królestwa Polskiego, złożony z Tytułów następu-

jących: Tytuł IV. *O Aktach Stanu Cywilnego.* Tytuł V. *O Małżeństwie.* Tytuł VI. *O nieważności małżeństwa, o rozwiązaniu małżeństwa prawnie zawartego, i rozłączeniu co do stołu i łoża, tudzież o skutkach cywilnych ztąd wypływających.* Tytuły te, większością głosów 24 przeciwko 13 w Senacie przyjęte zostały.

W Izbie Poselskiej. Dyskusya nad Projektem do prawa o ustanowieniu *Towarzystwa ziemskiego kredytowego w Królestwie Polskiem*, na posiedzeniu dnia tego w Izbie Poselskiej ukończoną została. Tak artykuł 14 Projektu pierwotnej redakcyi, jako i sam Projekt, większością głosów 86 przeciwko 26 w Izbie Poselskiej przyjętemi zostały.

RAPPORT RADY STANU

z działań Rządu od czasu ostatniego Seymu.

NAYJAŚNIEJSZY PANIE!

Za Naywyższym Waszey Cesarsko-Królewskiej Mości rozkazem, Rada Stanu składa przed Tronem Waszey Cesarsko-Królewskiej Mości ogólny obraz położenia kraju, jako wierny zbiór działań i skutków, które w upłynionych od ostatniego Seymu latach, stosownie do Art. 106 Konstytucyi, miała zaszczyt w corocznych wystawiać raportach.

WYDZIAŁ WYZNAŃ I OŚWIECENIA.

Duchowieństwo Katolickie.

Z początkiem roku 1820 Wydział Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego odebrał z woli Waszey Cesarsko-Królewskiej Mości nowe urządzenia.

Przychylając się do zanesionych przełożeń Duchowieństwa Katolickiego, popartych wnioskami Senatu, uznał Wasza Cesarsko-Królewska Mość potrzebę, nadać zwierzchności krajowej tego Kościoła bliższą i właściwą straż, nad zachowaniem czystości zasad Religijnych, równie jak skuteczniejszy wpływ na utrzymanie powagi potrzebnej osobom, poświęcającym się powołaniu Duchownemu, jako też właściwe im karności.

W tym celu wydany rozkaz Waszey Cesarsko-Królewskiej Mości, obeymował polecenie utworzenia Sekcyi Duchowney, pod naczelnictwem Arcy-Biskupa Warszawskiego, złożoney z Dyecezalnych Biskupów.

Sekcyja szczegółnie otrzymała upoważnienie czynienia do Kommissyi Wyznań wniosków, względem usunięcia postanowień poprzednio wydanych, któreby w doświadczeniu okazały się nieodpowiadające ustawom Kościoła, lub stawały na przeszkodzie jego karności.

Aby ta wola Waszey Cesarsko-Królewskiej Mości, według opiekuńczych Jego zamiarów dla Kościoła Katolickiego wykonaną być mogła, uznał równie Wasza Cesarsko-Królewska Mość potrzebę nadać Kommissyi Wyznań, i Oświecenia Publicznego nową, a ile natura rzeczy dozwalała, zbliżoną do innych Kommissy Rządowych, organizacyą.

Ta pod nowym Naczelnikiem tego Wydziału, podzielona została na trzy Dyrekcyje: Wyznań, Wychowania i Funduszów, z przydaniem tej Magistraturze Sekcyi Duchowney, która późniejszym postanowieniem Waszey Cesarsko-Królewskiej Mości odebrała nowe upoważnienia i polecenia, które dopełnić miała.

W skutku tych zajęła się Sekcyja Duchowna naprzód przełożeniem uwag nad organizacyą Duchowieństwa Katolickiego w roku 1818 wydaną, jako też podaniem myśli do nowych postanowień, a mianowicie dotyczących się ustalenia Sądów Duchownych, tudzież wyłączeń osób poświęconych sprawowaniu obrzędów i obowiązków religijnych, od niektórych przepisów praw Administracyjnych i Sądowych, utrudniających ich powołanie.

Rzeczony przełożenia tyczyły się w szczególności:

1. Ustaw względem sukcesyi po osobach zakonnych.
2. Sposobu odpowiadania z osób w Sądach.

3. Przepisów karności właściwey i zgodney z poważaniem winnym stanowi.

4. Wyłączeń od posług utrudniających właściwe powołanie.

5. Uwolnienia domów zakonnych i Kapłanów posiadających parafialną zajmujących się, od ponoszenia ciężarów lokacyi woyskowej.

Lecz ponieważ niektórych tu wymienionych punktów zachodził ścisły związek z projektowanymi zmianami w ogólnym prawie cywilnym, rozważa tych przełożeń do uznania i przyjęcia ogólnej xięgi prawa cywilnego odłożoną być musiała.

Dopełniając następnie Sekcyja Duchowna polecenia wzwyż wzmiankowanego, okazała Kommissyi Wyznań powody do usunięcia niektórych poprzednio wydanych, a uważanych za mniej stosowne do praw Kościoła ustanowień. Za wnioskiem jej, rozporządzenia tyczące się materyi sumienia lub przedmiotów bezpośrednio do atrybucyi władz Duchownych należących, uchylone zostały.

Urządzenie Hierarchii Kościelney.

Staranie opatrzenia kraju na przyszłość udzielnionemi i wychowanemi w duchu religii Kapłanami, zajęło właściwą troskliwość Sekcyi Duchowney; ułożyła nowy plan Głównego Seminaryum Duchownego w stolicy, mieścić mającego wyboroway, a od Biskupów Dyecezalnych przysyłałą na ukształcenie młodzież.

Seminaryum to zastąpić mające dawne Seminaryum u Xięży Missyonarzy, za łaskawym przyjęciem i potwierdzeniem właściwych jemu urządzeń, i oraz zwykłą Waszey Cesarsko-Królewskiej Mości dla zbawiennych instytucyi szczerobliwoscia, obdarzone, z rozpoczęciem następującego roku szkolnego, jako połączone z Wydziałem Teologicznym Uniwersytetu otworzone zostanie, nad którym baczność i właściwy kierunek rozciąga władza Arcy-Biskupia. Sekcyja zaś Duchowna przez obowiązek włożony na nią z organizacyi, w celu opatrzenia szkół nauczycielami religii, przedstawia kandydatów z usposobionych Duchownych.

Kapituły nowo ustanowionych Biskupstw Dyecezyi Sandomierskiej i Podlaskiej, niemniej dawniejszey Augustowskiej, nanowo zaprowadzone i zatwierdzone, a w innych co do składu i liczby osób stosownie uregulowane zostały.

Dziesięćciny.

Dzieło układów o dziesięćciny z początku powolny postęp mające, zwłaszcza, iż umowy przez strony niestosownie do prawa działy, a naydalszą potomność obowiązujące, często dla potrzebnego do ustawy sprostowania i wyjaśnienia powracane być musiały. Dzieło to od ostatniego zdania o tém sprawy Waszey Cesarsko-Królewskiej Mości, za przepisaniem nowej instrukcyi, a szczególniej za łaskawym wydaniem przez Waszę Cesarsko-Królewską Mość postanowienia, dozwolającego stronom za wiedzą zwierzchności Duchowney dobrowolnego układania się o dziesięćciny, przyspieszone zostało, a termin prekluzyiny do powyższych się dobrowolnych układów na dzień 1 czerwca r. b. oznaczony, zapowiada bliskie jego ukończenie.

Opatrzenie Duchowieństwa.

Lecz stan funduszów Duchownych, potrzeba dostateczniejszego opatrzenia osób poświęcających tak świętemu powołaniu, iżby bez trosk własnych i naglących życia potrzeby oddawać się mogli obowiązkowi swoim, była powodem wielkomyślny Waszey Cesarsko-Królewskiej Mości troskliwości do ustanowienia Komitetu, któryby obok wykazania funduszów obecnych, wchodząc w potrzeby Duchowieństwa, w ciężary dotykające je nad równość z innymi stanami obywateli, podał Waszey Cesarsko-Królewskiej Mości obraz istotnych potrzeb i nieuchronnego opatrzenia; dzieło ukończone, Waszey Cesarsko-Królewskiej Mości złożone zostanie.

Reparacya Kościołów.

Doświadczenie przekonało o potrzebie poprawy

przepisów, urządzających składkę na wystawę o reparacyę Kościołów. Dozory kościelne postanowieniem Waszey Cesarsko-Krówskiej Mości, z Dziekana i z właścicieli w parafiach osiadłych złożone, przestrzegają ściśle całości i jednolitości parafialnych, i bez ich uznania i wpływu, żadne okolo nich roboty przedsiębrane nie są; spostrzegając się należy, że zastrzeżona część czwartego dochodu parafialnego, pozostałości po każdym Benefycyacie, dostarczy z naszem funduszu na przyzwoite ich utrzymanie.

Pomijając fabryki pomniejszych, liczba znaczniejszych reparacyi Kościołów przywiezionych do skutku w latach upłynionych wynosi 61; z tych odejmowane nakładem Rządu, a po części z odczęści po wakujących Biskupstwach są: Archidiecezjalny w Warszawie wewnątrz, Kościoły Katedralne: w Lublinie, w Sandomierzu, i w Chełmie, Zaś w Lublinie jak Kościół w Łomży i Pijarski w Radomiu, niemniej wznoszący się i bliski ukończenia do *Suwałkach*.

Lubo zmiany wszelkie granic parafii odłożone są do ogólnego urzędzenia; gdzie jednak ważne nadchodziły powody, nie odmawiał Rząd ich przyzwolenia.

Rząd dozwalał również za dobrowolnym pozwoleniem się stron, i wpływem władzy Duchowney, na zamiany kościelnych gruntów w mieyściach, gdzie tego dogodność lub potrzeba doradzała.

Korrespondencye ze Stolicą Apostolską.

W liczbie ważniejszych korespondencyi ze Stolicą Apostolską, policzyć można Bullę dozwalającą utworzenia Kapituły obrzędu Grecko-Unickiego przy Katedrze Chełmskiej, tudzież zniesienie dawniejszey ustawy *Leona Xgo*, wzbraniającej osobom urodzenia nieszlacheckiego wstępu do Kapituł Katedralnych.

Posługa Parafialna.

Porównyując stan Duchowieństwa Katolickiego z wykazem podanym w raporcie ostatnim, okazuje się liczba zmniejszona Xięży Świeckich, obywateli przez zeyście, a nie zastąpionych nowo wstępujących, o 184 osób. Ilość ich teraźniejsza czyni 2478.

Alumnów po Seminarjach Świeckich podniosła się liczba do 253, a zatem o 69 osób nad stan dawniejszy; w trzynastu Seminarjach, gdzie się zwiększa, użytych do dozoru i nauki Professorów mają 56.

Zakonników, licząc w to członków Zgromadzeń suprymowanych jest liczba ogólna 1375, mniejsza od wykazanej dawniej o 54, z powyższey jak Duchowieństwa Świeckiego przyczyny. Zakonnice 359.

Kościółów parafialnych (wraz z filialnemi) razem 1997. Dekanatów 150.

Mowa Jaśnie Oświeconego Xięcia Drukckiego Lubeckiego Ministra Przychodów i Skarbu, miana w Izbie Poselskiej dnia 21 maja 1825 roku, przy wniesieniu Projektu do Prawa o Towarzystwie kredytowym ziemskim.

Prześwietna Izbo Poselska!

Z rozkazu NAYJAŚNIEYSZEGO PANA, przedstawiamy Izbie projekt do prawa o stowarzyszeniu kredytowym ziemskim.

Wiadome są powody nastania tego projektu; już od dawna i nieraz dało się słyszeć powszechne i naglące życzenie, aby Rząd przedsięwziął środki, do ustalenia stosunków między dłużnikami i wierzycielami hipotecznymi, więcey z położeniem ich wzajemnym zgodnych.

Nim przystąpimy do wyłożenia przyjętych tym celu zasad, niech nam wolno będzie sięgnąć źródła wydarzeń, z których wypłynęła ta mutna konieczność zmieniania poniekąd umów podług prawa zawartych; a pomnąc na to, jak ciężki węzeł wypadki przeszłe z teraźniejszymi czynią, łatwo przyznamy, iż dla zglębienia złęgo walei istocie; należy wprzód zbadać przyczyny, których to złe jest skutkiem.

W dziejach klęsk krajowych znajdziemy pochodzenie tych ogromnych długów, ciążących pra-

wie wszystkie posiadłości ziemskie. Nastąpiły one wśród walk z obcemi, i towarzyszącymi im zaburzeń wewnętrznym, które ciągną koleją trapiły tę ziemię; a nayszlachetniejsze czynów bohaterskich zawody, nayszlachetniejsze wysileni i nieograniczonego poświęcenia się przykłady, tyle przyczyniły tych długów, co sam kraju upadek i zwycięzców nakazy. Słowem, od czasu zgubnego Szwedów najazdu, nieupłynął rok prawie żaden, któryby, do istniejącego brzemienia, nowych nie dodał ciężarów.

Wśród takich to nieszczęść, uznano w roku 1789 potrzebę zaprowadzenia stałego w kraju podatku i uchwalono ofiarę 100 grosza. Wnet i ta opłata okazała się niedostateczną; powiększona koleją, pod różnemi nazwiskami, przez rządy następne, przeszła nakoniec sumę roczną 16stymilionów. Tym sposobem, kapitał trzechset kilkadziesiąt milionów, przestał być własnością prywatną i publiczney potrzebie poświęcony został.

To dóbr wartości zmniejszenie, lubo tak ogromne, mnieyby jeszcze było dotkliwym, gdyby większe daleko ciężary, niefoczyły oddawna właścicieli ziemskich. Mamyż tu przytaczać, jak nieznośnemi były rekwizycye, jak uciążliwemi kontrubucye w czasie wojen 6go i 9go roku? Dotąd jeszcze odczuć się nam dają skutki tego olbrzymiego systemu, który handlowi naszemu zadał cios śmiertelny, zwracając ku rolnictwu wszystkie usiłowania narodu, i płacącego niegdys haracz, płodom ziemi naszej! Widzieliśmy później ustanowione moratorium, dzieło niezbędney potrzeby; widzieliśmy, jak i ten środek, w nayszlachetniej podany chęci, w skutkach swych stał się szkodliwym, gdy zostawiając właścicielom odłożone majątki, wystawił ich na większe jeszcze straty, za powrotem wojny, niemniej od poprzednich niszczącej.

Doszła nakoniec miara nieszczęść, które wyczerpały krew i bogactwa Polaków.

Zlitowała się Opatrzność, dając nam w dobroci swojej Monarchę, który na to tylko użył zwycięstwa, by przywrócić ołtarz Ojczyzny i na niewzruszoney oparł go posiadzie. W Jego twórczey myśli powstała narodowa Ustawa, a w niej, naysławniejsze dla nas zajaśniały zorza.

Leż niezagojone jeszcze rany i niedostatek lepszego środka, zmusiły do przedłużenia moratorium; to jednak przedłużenie wnet było bliskiem końca, a obawy skutków, ztąd wyniknąć mających, przejmowały powszechnie mieszkańców. Monarcha uczuł słuszność tych obaw, przełożonych Mu przez posłanników narodu; rozkazał więc zebrać wszystkie wiadomości w tej mierze, i zając się środkami usunięcia zagrażających przygód.

Pragnąc tak szlachetnemu odpowiedzieć powołaniu, Rząd przebiegł przeszłość, rozważył stan teraźniejszy, a podnosząc przyszłości zasłonę, przekonał się, iż przy niskiej dóbr ziemskich cenie, zrzędzoney brakiem handlu i bezcennością płodów, niewątpliwemi były zamieszania, jakie za sobą wykonanie praw zwyczajnych pociągnie; poznał, iż ta bezcenność, wszystkim zarówno dotkliwa, doszła do stopnia, że ziemia nawet za połowę wartości nie może znaleźć nabywcy, a dódydzie daleko gorszey kolei, za wystawieniem na sprzedaż publiczną ogromney dóbr liczby; dostrzegł, z wykazów hipotecznych sześciu Województw, gdzie z końcem roku 25 już hipoteka urządzoną była, iż gdy jest 505 milionów długu na 799 wartości, przeto niejedyn dłużnik, straci cały majątek, choćby przez pół obciążony, kiedy niejedyn wierzyciel, którego wierzytelność przenosi taxę sądową dóbr, niekiedy przez niemożność sprzedania do połowy istotney wartości zniżoną, upadnie z częścią, a może nawet i z całym kapitałem; wszedł wręście i w te wszystkie do zaklęci powody, których, przy tego rodzaju czynnościach, tak skwapliwie lichwa i pieniacstwo się chwytają; a zważywszy to wszystko, powziął przekonanie, iż to nieprzerwane pasmo wywłaszczeń, domierzy zguby rolnictwu, i bez zaspokojenia nawet stron powodowych, wzruszy pierwsze żywioły pomyślności krajowej.

W takim to stanie rzeczy, podano NAYJA-

ŚNIEYSZEMU PANU projekt zaradcy, roztrząsniety i przez Deputacyą z członków Izby Sejmowych wyznaczoną, i przez Radę stanu. NAYJAŚNIEYSZY PAN powodowany oycowską troskliwością, chcąc to tylko zaszczyścić inicyatywą swoją, coby uznanem było za zdolne zapewnić pomyślność poddanych, rozkazał przesłać go pod rozprawę Rad Wojewódzkich. Ten zatem projekt, płon tyłu roztrząsań i rozpraw, przynosimy dziś do obrad Waszych.

Treść jego jest następująca:

Właściciele dóbr ziemskich, opłacający więcej jak sto złotych podatku ofiary, przypuszczeni są do Towarzystwa kredytowego solidarnego, gdzie wnoszą mają rocznie gotowizną 6% od summy zaciągniętej na pierwszą hypotekę.

Ilość pożyczki, nie może nigdy przewyższać ilości 60 razy wziętej podatku ofiary.

Towarzystwo, wyda na nią listy zastawne, przynoszące 4 od sta.

Temi listami będzie można spłacić wszystkie długi hypoteczne, zaciągnięte przed ogłoszeniem niniejszego prawa.

Różnica między 6 procentami pobieranymi, a 4 płaconymi przez Towarzystwo, posłuży do wykupna listów zastawnych, wyciąganych losom co sześć miesięcy. Tak, w przeciągu lat 28 listy zastawne wyйдą zupełnie z biegu; wierzyciele odbiorą gotowizną całość kapitałów, a towarzystwo rozwiązaniem zostanie.

Reprezentanci! Znacicie potrzeby i życzenia tych, którzy was chlubnym zaszczytliwym wyborem, w sumieniach przeto Waszych ocenić potraficie powody tego nader ważnego przedsięwzięcia. Lecz nim uznacie władzę konieczności, nim pod jej przewagę oddacie istniejące ustawy, zapewne wiedzieć zechcecie: czyli wymagane ofiary przyniosą pożądaną skutek, czyli własność ziemską znajdującą w ustawie niniejszej dostateczne wsparcie?

Uprowadzając słuszną Izby w tey mierze troskliwosc, wypada nam objaśnić, z jakiego stanowiska Rząd, przedmiot cały uważał.

Wziąwszy za podstawę podatek ofiary, ogół listów zastawnych, podług sposobu oszacowania podanego w projekcie, wyniesie 263 miliony; warunki jednak tamże zastrzeżone, równie jak inne rozmaite przyczyny, znacznie zmniejszyć go mogą, a zmniejszona tym sposobem ilość, możeby nie odpowiadała potrzebie.

Lecz gdy z jednej strony znaczna część wzajemnych długów łatwo umorzona być może; gdy nadto z wyraźnego upoważnienia NAYJAŚNIEYSZEGO PANA, mamy zaszczyt oświadczyć, iż Rząd przystępując do Towarzystwa z częścią dóbr narodowych, postanowił zaciągnięte na nie listy zastawne obrócić tak na spłacenie części długów Skarbowych, jak i na wypożyczenie tym z właścicieli ziemskich, którzy obok istnienia Towarzystwa, dostateczną okazać pewność; mniemamy, iż cel główny projektowanego prawa osiągnięty zostanie.

Wreśoić, dla ożywienia biegu i nadania większej rękojmi tym nowym wartości znakom, przyymować je Rząd będzie w opłacie tych dóbr narodowych, które później sprzedać zamierza.

Temi to sposobami rozciągając wpływ zabiwienny na Towarzystwo, rozszerzy drogę ratunku, otwartą dłużnikom, o ile mu tylko dozwoli dobro ogółu, za które odpowiadać powinien; bo próżnoby kto mniemał, iż zamiarem jest Rządu zastąpić przed wywłaszczeniem tych, z nazwiska tylko dziedziców, których długi wyrównują lub przenoszą dóbr wartość: jedyna korzyść, jakiej ztąd oni spodziewać się mogą, jest ta, iż ich dobra przejdą spokojnie, i w cenie wyższej do rąk innych właścicieli, których staraniem pierwotny odzyskają szacunek.

Bolesnem jest wprawdzie dla Rządu, iż musi kłaść granice wsparcia wszystkich niedoli; jednak śmie sobie pochlebiać, iż przynajmniej w ogóle potrafi podanymi środkami ustalić własność ziemską, tę naysposobniejszą trwałości ustaw towarzyskich podstawę.

Czystością powodów silny, z ufnością Rząd oddaje dojrzałych rozpraw owoc, pod sąd doświadczenia i sprawiedliwości Prześwietney Izby.

Gdzie serca tchną jednym uczuciem, gdzie wszystkich jeden cel, cel dobra publicznego kończy, tam skutek narad, odpowie zapewne życzeniom Monarchy, który nie pragnie jak szczęściu Swych ludów i pomyślności Królestwa Polskiego.

PRUSSY.

Berlin d. 24 maja.

(z Korrespondenta Warszawskiego).

Na dniu 21 b. m. odbył się w zamku królewskim, uroczysty obrzęd zaślubin, J. K. M. księżniczki Ludwiki córki królewskiej, z J. K. M. księcia Xięciem Fryderykiem Niderlandzkim, w obecności Króla, Królowey Niderlandzkiej, całej rodziny królewskiej, Xięcia Kumberland, dwor i ciała dyplomatycznego znajdujące się w Berlinie. Biskup Eylert przy asystencyi kapłanów nadwornych dawał ślub dostoyney parze.

FRANCYA.

Paryż dnia 14 maja.

(z Gazety Warszawskiej.)

Xiążę Saski Maxymilian z synem i córką by d. 10 b. m. na obiedzie u Króla Jmci w St. Cloud, a wieczorem znajdował się na teatrze narodowym Wspomniony Xiążę wyjechał wczoraj do Wersalu. Gdy przejeżdżał przez Barcelonę, władz miejska tameczna ofiarowała mu w podarunku kosztowną gotowalną podróżną.

Dnia 12 b. m. po teatrze Xiążę Talleyrand miał u Króla Jmci wysłuchanie, które 3 kwadransy trwało.

Król Jmć wezwał prezesów i jeneralnych prokuratorów sądowych, aby się znajdowali na koronacyi w Rheims. Dla ozdobienia sali tronney podczas koronacyi, zawieszono 14 pięknych obrazów, wystawiających 14 Królów Francuzkich. Baldachim tronowy jest z fabryki Pana Mal et Paryżu; składa się z litey materyi, zwanej Drapeau d'or, na której są wyrobione winogrona, kłosy, wstęgi dębowe i lilie; na bocznych frankach baldachimu znajduje się pelikan i baranek, a nad cyfrą Królewską korona z dyamentów, i grupa aniołów unoszących glob z krzyżem.

Prezesi konsystorzów protestanckich w Paryżu, Strazburgu i Nimes, odebrali także Królewskie listy (lettres closes) wzywające ich na uroczystość koronacyi. Prezes paryzki, gdy dla słabości zdrowia sam obecnym być nie może, prosił aby jednego z jego kolegów wezwano. Rzecz prezesowie odebrali potem reskrypt ministra spraw wewnętrznych, tyozący się ubioru, w jakim wystąpić obowiązani, to jest: w sukni haftowanej białych pończochach jedwabnych, kapeluszu stosowanym z piórem, i szpadą. Podali więc prośbę aby im wolno było znajdować się w zwyczajnych ubiorach obrzędowych, w których zwykle bywali, nawet podczas ważnych uroczystości, twierdząc iż prostota tego ubioru jest przyzwoitsza ich stanowi, niż złote i srebrne hafty, lub ostra broń, przy czém łatwoby mogli wystawić się na sztywność i zdrowie popołitego ludu.

Hrabia Bonneval, mer miasta Bourges, żądał od mieszkańców jego wynagrodzenia za swoją podróż na koronacyą Królewską. Po niejakiu sporach wyznaczyła mu tameczna municypalność 8 000 franków, i prócz tego 6 000 franków na ucztę, którą da tameczne miasto w dzień koronacyi.

Sidi-Machmud, poseł deya tunetańskiego, zabawi 2 miesiące w Paryżu.

Zbierają tu składkę dla greka urodzonego w Stambule, który dawniej był bogatym bankierem, lecz po śmierci patryarchy utracił majątek i schronił się do Francyi.

W ciągu ostatnich 30 lat wybito we Francyi 2447 milionów 924,164 franków pieniędzy złotych i srebrnych.

DODATEK

Wilno dnia 25 maja r. s. 1825 Roku.

О Б Ъ Я В Л Е Н І Е.

1. Лишовско-Виленское Губернское Правленіе, по случаю ошкрившихся ваканцій Уездныхъ назначенныхъ въ повѣнахъ: Ошмянскомъ и Вилкомирскомъ, и по неявкѣ ни кого въ здѣшнюю Казенную Палату съ благонадежнымъ для казны залогомъ въ опредѣленію на сіи мѣсяца, вызывавшихъ, что еслибы кто изъ помѣщиковъ, Членовъ Присудственныхъ мѣснѣ, и состоящихъ въ службѣ или оставшихъ Чиновниковъ, пожелалъ опредѣлился на кошорую изъ показанныхъ Канцелярскихъ ваканцій, благоволивъ явиться въ здѣшнюю Палату съ законными о происхожденіи своемъ, исправляемыхъ должностяхъ Апшеспаша, и формулярными списками, а такъ же съ соопысанными законамъ залогомъ на Ошмянское двѣснѣ и Вилкомирское присла мужеска пода душь. Маія 16 дня 1825 года.

Секретарь и Кавалирь Клейсць.

1. Litewsko-Wileński Gubernialny Rząd, z powodu odkrywszych się wakansów Powiatowych Ekaktorow: w Oszmiańskim i Wilkomirskim Powiatach, gdy nikt dotąd z dostateczną Skarbowi kaucyą dla zajęcia takowych placów do tutejszey Skarbowey Izby nie jawił się, зыва Urzędników, Obywateli, oficyalistów skarbowych tak w służbie jako i w dymissyach będących, jeśliбы кто зажадалъ занять которыйколикъ z wspomnionych wakansów, raczy przybyć do Izby Skarbowey Wileńskiej, z urzędowemi o urodzeniu, konduicie i spełnianych obowiązkachъ świadectwami, oraz z stosowną do praw kaucyą na Powiaty Oszmiański dwieście, a Wilkomierski trzysta płci мужскіе душ. Маія 16 dnia 1825 року.

Sekretarz i Kawaler Kleyst.

1. Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na uzyskanie wykrytego na byłych członkach Szawelskiego miejskiego Ratusza decessu, w pobieranых przez nich z mieszczan i niewniesionych do Skarbu na podatki pieniędzy, w ogóle sr. rub. 2549 kop. 65¼ i ass. rub. 6,549 kop. 53¼, naznaczono na sprzedaż domy z przynależnościami tych członkow, w mieście Szawlach położenie mające, a mianowicie: Burmistrza Borkowa; Radnych: Symona Siwickiego, i Kazimierza Nowickiego; zmarłego Kassyera Miłaszewicza; Radnych: Hutowskiego, Jana Rymkiewicza, Leszczyńskiego; Burmistrza Pokarklińskiego, Burmistrza Jana Owsianego, Radnego Józefa Kowalewskiego, trzy części domu byłych Radnych Józefa i Bartłomieja Rymkiewiczow, gumno należące do byłego Radnego Tomasza Czapińskiego, i połowę domu z ziemią i różnym zabudowaniem zmarłego byłego Burmistrza Symona Zboromirskiego; a zatem życzący należeć do targow i kupić pomienione domy, zechcą przybyć do tego Rządu na przeznaczony do tego powtórne terminy: 1szy 25, 2gi 27 terażniejszego mca maja, a 3ci i ostateczny we trzy miesiące od dnia pierwszego wydrukowania, które później nastąpi w Sankt-Petersburskich albo Moskiewskich gazetach. Dnia 21 maja 1825 року. Asesor Nowicki.

Sekretarz Kleyst.

1. Od Wilenskiej Kommissyi dla sprzedaży Skarbowych majątkow ustanowionej, ogłasza się, iż dzierżawa Powtele w Oszmiańskim powiecie położona, bez włościan i lasu z dwoma gospodarskimi zabudowaniami i karczmą, w której wysiewa się corocznie ozimego i jarego zboża 6 beczek i 5 purow, a siana ukasza się 18 wozow, rocznego dochodu w gotowym groszu przynosi 48 rub. sr.; obszerności ziemi i łąk zawiera w sobie 129 dziesięcin i 1975 sążni, za nagromadzoną przez byłego nabywcę Swirskiego znaczną niedoimkę, oddaie się na sprzedaż, do czego naznaczają się terminy: 23, 24 i 26 następującego septembra, na które życzący kupić pomienioną dzierżawę, zechcą przybyć z dostatecznemi ewikcyami, albo z gotowemi pieniędzmi, do Wilenskiej Kommissyi dla sprzedaży skarbowych majątkow ustanowionej, gdzie będą okazane opisanie i plan tey dzierżawy. Dnia 16 maja 1825 року.

Sowietnik Kołkowski

Pismowoditel Guberski Sekretarz Orzechowski.

1. Sąd Sierocki mieyski Białostocki wspólnie z Członkiem Sądu cywilnego Białostockiego i Sokolskiego powiatow, Dekretem w sprawie konkursowey 7 maja 1821 roku zapadłym, wystawiwszy na sprzedaż z publiczney licytacji kamienicę byłego Pruskiej kamery Sekretarza Henike, w Białymstoku pod N. 542 położoną, gdy sprzedaż takową dopiero uskutecznia, przez niniejsze więc зыва, iżбы Kredytorowie Henike z Imperyum Rossyyskiego od daty ogłoszenia niniejszego obwieszczenia w przeciągu roku jednego, zza granicy zaś w przeciągu lat dwóch do takowego konkursu przybyli; inaczey bowiem po upłynieniu tego czasu pretensye ich znikczemione zostaną.

Sowietnik Kardynałowski,
Latkowski za Sekretarza.

1. Sąd Ziemski ptu Wilenskiego zawiadamia wszystkich Kredytorow i Pretensorow tak zesłego Wincentego Kuczewskiego Woznego ptu Wilenskiego jako też JP. Karola Kuczewskiego, iż po załatwieniu kwestyów akcessoryinemu stopniowi właściwych, w kadencyi następney Juniowey przystąpi do ukończenia Exdywizorskiego dzieła majątku pomienionych Kuczewskich, a na niestawiających Kredytorow i Pretensorow amissyą zapisze. Roku 1825 mca maja 8 dnia. Sędzia Ziem. Ptu Wilenskiego Joachim Czyż.

1. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski Dekretem Remissyiny Sąd Głównego 2go Departamentu Guber. Litt. Grodzieńskiej na jednoczasowe zaspokoienie wszystkich Kredytorow JW. Jana Wołodkiewicza Prezydenta Sądu Granicznego ptu Brzeskiego w majątku Kustynie w tymże powiecie leżącym ustanowiony, dnia 12 terażniejszego miesiąca jako w terminie z obwieszczenia wypadłym czynność sobie poruczoną rozpoczynawszy, przepisy Dekretu

Romissyynego i wnoszone przez strony stawające żądania pierwszemu zjazdowi właściwie zaszkutecznił, powtórny na ostateczne poruczoney sobie czynności ukończenie, termin zjazdu dnia 12 października terażniejszego roku zakreślił, w którym terminie ażeby wszyscy Kredytowicie, i z jakiegokolwiek źródła pretensye do funduszow JW. Jana Wołodkiewicza regulować mogący, z dowodami należności ich probującymi nieodmiennie pod amisyą czyli wieczną ich pretensyi upadkiem, Dekretem Sądu Głównego zamierzonym, w Sądzie niniejszym stawali, przez niniejszą awizacyą trzykrotnie w Gazecie wydrukować się powinny, strony interessowane zawiadamia. Datt. roku 1825 mca maja 13 dnia.

Klemens Wisłocki Chorąży powiatowy Brzeski Prezyd. Exdywizor.

Onufry Brzozowski Exdywizor.

Ignacy Kluczewski Exdywizor.

Wincenty Wiercinski Graniczny powiatu Wołkowyskiego Regent Exdywizor.

1. Pantalion mahoniowy gruntowney roboty angielskiej z fabryki Petersburskiej Tischnera jest do sprzedania za cenę umiarkowaną, widzieć go można w mieszkaniu Dziekana i Professora Znoski na ulicy Zamkowej w domie kapitulnym pod N. 171.

1. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc.

Pozew Edyktalny przed Sąd Ziemski powiatu Wilenskiego na kadencyą juniową terażniejszego 1825 r. i do każdego przypadnienia sprawy konkursowey Exdywizorskiej funduszu zeszłego Wincentego Kuczewskiego Wóźnego ptu Wilenskiego, z powodztwa Urodzonego Karola Kuczewskiego w stopniu własnym i Brata swego zeszłego Wincentego Kuczewskiego czyniącego, do celu zebrania na odpowiedź Kredytowicom funduszu wyniesiony, przy odwołaniu się do dowodow u Sądzie złożonych mających, po Debitorow tak Żalcego jako też zeszłego Wincentego Kuczewskiego, których Żalcy Karol Kuczewski pozywa przed pomienionym Sądzie Ziemskim ptu Wilenskiego, a mianowicie: Obżalowanych Benedykta Rostowskiego o cz. zł. 3, Kazimierza Kotkowskiego o zł. 355, Krzysztofa Iwaszkiewicza o zł. 683, Bernarda Korkuza o zł. 580, Ignacego Piotra Eliasza Wileiki o zł. 925 gr. 24, Wincentego Dukszyńskiego o zł. 86, Hołowni o zł. 83, Józefa Pietraszki o zł. 80, Symona Zublewicza o zł. 106 gr. 20, nieżyjącego Tadeusza Gierdziejewskiego Rot. Brasł. w stopniu Bogumiły Łabanowskiej o cz. zł. 127; Zeszłego Ignacego Toczyłowskiego b. Sędziego Grodzkiego Wilenskiego i jego Sukcessorow o rubli sr. 263 kop. 41, Tadeusza i Maryannę Gołoszewskich o rub. sr. 26 kop. 50. Franciszka Zdzietowieckiego o rubli sr. 16, Ignacego z Pietrowskich Massewicza o rubli sr. 30, Maxyma Prokop Prostokisza majstra kunsztu Strycharskiego o zł. 96, Adama Zukowskiego o rub. sr. 20, i tegoż osobno o zł. 117 gr. 20, Maryannę z Myszkowskich Sikorską i dalszych Sukcessorow za dług Oyca swego Benedykta Myszkowskiego o cz. zł. 125, Mateusza Kontryma o zł. 435 gr. 20, Agnie-

szkę wprzód Daszkiewiczową ad presens Chodakowską o summę w sprawie okazać się mającą, Andrzeja Daszkiewicza, Józefa Huwalta Prezydenta Grodz. Wilenskiego i jego potomkow wespół z kompanią Bankową o rub. sr. 680, Antoniego Siewruka o rub. assygn. 1500 Józefa Gaydamowicza o zł. 97 gr. 20, Kazimierza Juchniewicza o zł. 182, Jana Helsa Juwilerera o zł. 263 gr. 14 i rubli sr. 53 kop. 90, na Sukcessorach Piotra Majewskiego, Maryannie Matce Karolu Synie i dalszemu rodzeństwu o zł. 196, Andrzeja i samą Petryszellową o rub. sr. 200, Wincentego i samą Sabotkowskich o rub. sr. 90, Jerzego i samą Butkowskich o rub. sr. 80, Gotliba Gausa o rubli sr. 100, Sukcessorow Gotliba Lejki o rubli sr. 300, Katarzynę Szamutulską in post Parymowę o rub. sr. 80, Sukcessorow Józefa Sledziejewskiego o rubli sr. 65, Sukcessorow Jana i samey Echelow o rubli sr. 80, Franka Stolarza o rubli sr. 80, Sukcessorow Antoniego Kowalskiego o rub. sr. 160, Dominika i samą Miedzychowskich o rub. sr. 70, Sukcessorow Józefa Mirera o rub. sr. 60, Marcina Palczewskiego Oyca Antoniego Józefa, jego Synom z żonami o rub. sr. 50, Wilgostowskiego o rub. sr. 50, Xawerego Czudowskiego, Stanisława i samą Kulikowskich Porucznikow o rub. sr. 181 kop. 90, Jerzego Wersockiego Kapitana i Mateusza Boguckiego o rub. sr. 200, i udzielnie tegoż Wersockiego o rub. sr. 53 kop. 10, Dąbrawę o zł. 200, Jakóba Becolda o zł. 284, Sukcessorow Mawzera o zł. 758, Wolfa Owsieiwicza i Hirsza Wolfowicza oraz ich Sukcessorow o zł. 1,181, Wawrzynca Joczka Rott. Ptu Trockiego o zł. 1,276 gr. 28, Zenie i jego Sukcessorom Piotra Felcebra o zł. 164 gr. 20, Dominika Sądeckiego o zł. 140, Rozalię z Surwiłtow Hincowę o zł. 444 gr. 20, Michela Moyżeszowicza o zł. 86 gr. 20, Mowszy Leyzerowicza o zł. 60, Michała Jurewicza po Adamie Jurewiczu o zł. 66, Karola Olszewskiego o zł. 191, Michała Kuczewskiego o zł. 73 gr. 14, Jana Sągina o rub. sr. 19, Adwokata Goyzewskiego o rub. sr. 15 kop. 72, Józefa Kostki o rub. sr. 19 kop. 30, Krzeslińskiego o rub. sr. 39 kop. 70, Orlickiego Mechanika jego Sukcessorow o rub. sr. 32 kop. 70, Kapitana a teraz Szefa Zakrzewskiego o rub. sr. 26 kop. 78, Sukcessorow Chirurga Szlegiela o rub. sr. 80 kop. 75, Bielińskiego Strapczego o rub. sr. 5 kop. 33, X. Ryły o rub. sr. 107 kop. 73, Antoniego Bunaka Adwokata Magistratu Wilenskiego, Agnieszkę Juszkiewiczową o rub. sr. 500, nakoniec Franciszka Kończy o zł. 3,300. Tych wszystkich powyżey wyrażonych surm na stawających i niestawających Debitorach oraz ich Sukcessorach i posiadających fundusze z wypadającymi procentami i expensem prawnym zliczyć się mającym, na wszelkich ich ogulnych bądź jakiego rodzaju funduszach z Extenuacyą onych, licytacyą ruchomości, a w niewystarczeniu funduszow z wolnym sekwestrowaniem samych osob. i za pośrednictwem władz wykonawczych z wolnym użyciem rygoru prawa, aż do zupełney satysfakcyi Dekretowi w najbliższym czasie, oczewiście sądenia o bliższości do dowodu i odvodu, oraz o to o co w sprawie proszonym i dowodzonym będzie decydowania S. M. Ż.

Roku 1825 mca maja 1go dnia. Woźny niżej własnoręcznie podpisany świadczę, iż trzy obne kopie tego pozwu co do słowa z Autentykiem zgodne, po osoby we śrzedzinie powyższego pozwu wyrażone, w sprawie Urodz. Karola Kuczewskiego. 1szą Kopią do Drzwi Sądowych Sądu Ziem. Wilens. 2gą kopią do Drzwi Sądowych Ratusza Miasta Gubern. Wilna poprzybijałem 3cią niniejszy Autentyk za wiedzą i wolą Sądu Ziem. Wilenskiego dodatku Gazety Kuryera Littgo dla szczególnego i ogólnego wszystkich do tej sprawy należnych stron zawiadomiłem, podałem i o terminie rozprawy w Sądzie Ziem. P. Wilensk. w kadencji następnej Junijowej bydź mającej do każdego przypadnienia sprawy zawiadomiłem.

Woźny Sądu Ziem. ptu Wilenskiego. Antoni Siewruk.

Roku 1825 mca maja 10 dnia. Przed Autentami Ziemskimi ptu Wilensgo stawając obobście Woźny wyżej wyrażony relacją poanego pozwu zeznał, w protokule Wozniętkim własnoręcznie podpisał się.

Przyjąłem Jan Zienkowicz W. Z. Regent. Roku 1825 mca maja 2 dnia takowy pozw może bydź w dodatku Gazety Kuryera Littgo umieszczonym.

Sędzia Ziem. ptu Wilens. Joachim Czyż.

1. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc. etc.

Urodzonym Adamowi Kociellowi b. Sędziemu Granicznemu Gubernialnemu Wileń., jego Sanowi b. Sędziemu Ziem., Rafałowi b. Sędziemu Grodz. Wileń. Pisankom, Kazimierzowi Szyszowskemu b. Prezydentowi Gran. appel. Wileń., Romualdowi Zaleskiemu Sekret. Kollezyjeg. w stopniu Szczefanowicza Podsyndycznego X. Bernardynów Wileń., Piotrowi Petlińskiemu w stopniu żyda Moyżesza Chajmowicza, Telesie matce, Stanisławowi, Napoleonowi i Xawieremu synom, Emilii córce Chomińskim, Chorażynie, Chorażycom i Chorażance, Wincencie matce, Edwardowi synowi Kukielom Julii córce jego Sn voto Sawickiey, Wiktorii i Antoninie Kasjanowiczównom successorkom Mikołaja Kasjanowicza, Marcie Szadurskiej w assistencyi opiekunów, Józefowi Bielińskiemu Prezesowi sądu Gr. 1go Depar., Karolinie matce Jerzemu, Konstantemu i Hipolitowi synom Walentynowiczom Chorażynie i Chor., Franciszce Konratowiczowej Rottm. Upitskiej, Józefowi Dołżycie Regeotowi, Justynowi Jasińskiemu Sędziemu w stopniu żyda Faywisza, Adamowi De Sztrungowi Sędz. Gran. Wileń., Antoniemu Pawdańskiemu Prezesowi Sądu Gr. 1go Depar. kawalerowi, Józefowi Jankowskiemu Tytular. owiet., Maciejowi Kuczyńskiemu w stopniu Antoniego Leowetowicza, Kazimierzowi Dąbrowiczowi oyczymowi i opiekunowi successorow Tyszki, Staroz. Jachelowi Szlomowiczowi Sobolowi niemniej i dalszym pretensorom zeszłego Józefa Szadurskiego Sędzica, a zaś Ur. Ferdynandowi Sowiek Kolleg. oycu Bolesławowi synowi Kontrymom do złożenia papierow, pozw wyktalny przed Sąd Gł. Litt. Wileński 2go Departamentu z instancyi Ur. Kazimierza Szadurskiego Leśniczego Województwa Wileń. w

poparciu założoney i dopuszczoney appellacyi od dekretu Ziem. Wileń. w roku 1825 apryla 15 dnia ogłoszonego, wynosi się mieniąc o to: gdy Sąd Ziemski Wileń. dekretem powyżey w dacie wezwany pretensorom zeszłego Józefa Szadurskiego brata żał. jednym wexle przez Konst. 1780 r. między szlachtą a mieszczanami skassowane bezwalutne mającym, drugim: obligami bez zaliczenia pieniędzy wynikłemi, a trzecim: za dekretami bez inskrypcyow otrzymanemi i nieoprzyjęzonymi sumny i od nich procenta, bez żadnego waluty śledzenia, jakowe przez remissę Sądu Gr. udeterminowane zostało; bez uznania pieczętarzów do skryptow piszących się, adcytacyi, o którą żałcy domagał się; nakoniec bez zyskania właściwemi środkami potrzebnych papierow stosunki pretensorów niszczących, a w ręku obzałch Kontrymów zuaydujących się. niepozwalając nawet onych jako niestawiających kondemnować, rekognoskował. Gdy powtóre: obzałney Marcie Szadurskiej w dniu zakroczoney Józefa Szadurskiego śmierci, a zatem na umyśle już nieprzytomnego, dar na zł. pol. 20,000 niewolnie zatwierdził; i podobnież Prezydentowi Bielińskiemu oblig na czer. zł: 1000 wydany, żadnego waloru i znaczenia niemający, assekuracją w ręku Kontrymów będącą zgaszony, za juramentem optycznym rzeczy niewinkującym approbował, i sumnę za onym z procentami wskazał. Gdy potrzecie: osobom nawet tym, które ani pozwow, ani aktoatów nie miały, a za prośbami tylko do namowy weszły, jako to obzał. Maciejowi Kaczyńskiemu z przelewu od Antoniego Leowetowicza rub. sr. 366; Kazimierzowi Dąbrowiczowi oyczymowi i opiekunowi successorow Tyszki rub. sr. 1206, żydowi Jochelowi Szlomowiczowi Sobolowi rub. sr. 604; a w ogóle rubli srebr. 2176 zasądził. Słowem gdy za skryptami podstępnie przez żydow na czlowieku lat pełnych i doświadczenia nie mającym, grą kartową zajmującym się zdobytymi i dwoma oświadczeniami przez żał. oycy i syna Józefa Szadurskich zaskarżonymi, Sąd Ziemski Wileński wskazał summy, tym sposobem massę pokrzywdził, żał. uciażył. Idąc więc żałcy do Sądu zakłada prośby nade wszystko: o skassowanie dekretu Ziem. Wileń. w roku 1825 apryla 15 ogłoszonego, jako nie stosownie do ustaw krajowych i remissy ferowanego; o uzupełnienie remissy, o skassowanie niesłusznych pretensorow stosunków; o nakazanie obzał. Kontrymom złożenia wszelkich po Szadurskich do tego interessu posługujących papierow pod przysięgą; do dowodu i odvodu etiam juramentowego żał. bliższym uznania, o szkody, straty i expensa prawne; o tego wszystkiego decydowania co czasu sprawy przoznym i dowiedzionem będzie.

Roku 1825 mca maja 23 dnia, Woźny niżej wyrażony świadczę, iż pozw takowy edyktałny przed Sąd Gł. Litt. Wileński 2go Departamentu po osoby w nim wyrażone z instancyi W. JPana Kazimierza Szadurskiego Leśniczego Województwa Wileńskiego wyniesiony, dla podania do Gazety Kuryera Litt. własną podpisałem ręką. Dat ut supra. Karol Gineyko Woźny Ptu Wileń. b. Sądu Gł. Wileń. 2go Departamentu.

Roku 1825 miesiąca maja 23 dnia. Przed

Aktami Grodzkiemi Ptu Wileń. stawając osobie woźny w górze podpisany rellacją niniejszego pozwu urzędowie zeznał.

Przyjąłem Regent Onufry Herodeński.

Roku 1825 mca maja 25 dnia, że Redakcyja Gazety Kuryera Litt., ten edyktalny pozew do Sądu Gł. Litt. Wileń wnoszący się do umieszczenia w ogłoszenie przyjąć może, poświadcza. Ziemski Ptu Wileń. Pisarz Orde-ru s. Stanisława Kawaler, Józef Olszański.

Niżej wyrażeni podają do powszechney wiadomości, iż ze skutkow rezolucyi Magistratu Wileńsko po komunikacyi Pocztamtu Litewskiego dnia 8 terażn. mca maja nastaley, na dniu 25 tegoż mca maja o godzinie 3ciey z południa rozpocznie się w Ratuszu Wileńskim licytacya srebra stołowego oraz wszelkiej pozostałości zmarłego tytularnego Sowietnika Peaszewicza, i takowa licytacya aż do skoncludowania oney każdodziennie oprócz dni tabelnych i świątecznych odbywać się będzie.

Datt. roku 1825 maja 20 dnia.

Karol Hurtig R. M. W.

Litewskiego Pocztamtu Exekutor Kobylinski.

3. Od Litewsko - Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na uzyskanie skarbowey należności, za nieoddanie przez Obywatela Józefa Wrotnowskiego wziętych z Wileńskiego prowiantkiego magazynu sposobem pożyczki krup i owsa, wogóle kapitału z procentami do d. 2 junii 1823 roku wyliczonymi, 1903 rub. 14 $\frac{1}{2}$ kop. sr., oddana na sprzedaż z publicznych targów połowa majątku tego Wrotnowskiego Karacyszek, w trockim powiecie położenie mającego; do czego naznaczono terminy: 1szy 25, 2gi 27 junii terażniejszego roku, a 3ci i ostateczny we trzy miesiące od dnia pierwszego wydrukowania, które później nastąpi w Sankt-Petersburskich albo Moskiewskich gazetach; a zatém życzący kupić pomienioną połowę majątku, zechcą przybyć do tego Rządu na oznaczone terminy, gdzie okazane będą i uprzednie warunki. Dnia 15 maja 1825 roku.

Sowietnik Iskrzycki.

Sekretarz i Kawaler Kleyst-Naczelnik Stołu Kowalenok.

2 Roku 1825 mca maja 15 dnia. Sąd Tazatorsko-Exdywizorski wyrokiem Remissyynym Ziem. Szawelskim w r. 1824 marca 15 d. nastalym, na rozdział funduszu JP. Józefa Narkiewicza dziedzica majątności Iwaszek w powiecie Szawelskim leżącej wyznaczony, przeniosłszy swą Juryzdykcyą do miasta Szawel, powodem niejawnienia się wierzycieli, Sądowictwo swe do dnia 16 junii r. b. odroczył, a postanowiwszy całkowitą sprawę w d. 20 junii tegoż roku wziąć do namowy, przez niniejszą awizacyą obwieszcza wszystkich o powyższym postanowieniu z tém zastrzeżeniem, iż ktoby w przepowiedzianym czasie nieobjawił swojej pretenzyi, oną bezodzwonne utraci.

Prezydent Ziem. Szawel. i Exdywizor. Billewicz.

Józef Sawicki Ziem. Szawelsk. ptu Sędzia.

Pisarz Ziem. Szawelski Jan Jagmin.

Michał Ławrynowicz Ziem. ptu Szawel. Dekretowy i Exdywizorski Regent.

3 Roku 1825 miesiąca apryla 20 dnia. Przed

Aktami Ziemskimi Powiatu Upitskiego, oświadczenie imieniem JO. Xięcia Ignacego Giedroycia Rottm. Kawaleryi Narodowej i Kawalera, czyni się w tém: dekretem oczewistym Sądu Głównego Departamentu Czasowego w 1824 junii 10 dnia ferowanym w sprawie z JW. Rachelą z Kościuszkow Platerową Mar. Oniksztyń, i jey nieletnim potomstwem, oraz opiekunami, sądzono dla żalcego Dellra rubli srebr 10,392 kopiejek 78 pięć szóstych i rub. assygnacyynych 600, cytują się wyrazy tegoż dekretu: „Iżby JW. Rachela Platerowa i jey potomstwo, successorowie zesłego Tadeusza Platera, summe rub. srebrnych 10,392 kopiejek 78 pięć szóstych i rubli assygnacyynych 600, na dniu 23 apryla następnego 1825 roku, przy Aktach Ziemskich Wilkomierskich nieprzyymując aresztow i nienabywając wlewkow pod ich nieważności Xięciu Ignacemu Giedroyciowi Rottm. samemu aktorowi lub prawnie umocowanemu za wydaniem kwietacyi opłacili nakazuje, w zdarzeniu nieopłacenia wolną inekwitacyą, wraz po uchybionym terminie i każdego czasu bez obwieszczenia tylko za tym dekretem, przez właściwe Policye Ziemskie, z wolnym użyciem pomocy władzy wykonawczej, w miarę siódmego procentu, naprzód do majątku Pomusza i Pokroyszczyny, oraz dalszego JW Racheli Platerowej funduszu, jeśliby zaś takowe dla uprzednich konwikcyow zajęte były, nie mogły, lub w jakiej części nie wystarczały, wtedy już tą inekwitacyą do majątku So-daliszki Xięciu Ignacemu Giedroyciowi dozwala.“ Gdy więc Pomusze i Pokroyszczyna, oraz Sodaliszki są ewikcyą dla JO. Xięcia Giedroycia, jak niemniej dalszy fundusz JW Platerow, iżby więc nikt w żadne układy konkordatki nie wchodził, żalujący delator przez publiczne do Akt oświadczenie zapowiada, i d. 20 apryla 1825 roku w Gazet Kuryera Litewskiego pomieszcza, w imieniu aktora i za plenipotencyą, podpisuje (w protokule podpisano) Wincenty Jozefowicz Sekretarz Gran. Upit.

Zgodność z protokulem poświadcza Dyonizy Poskoczym Ziemski Ptu Upit. Regent. Wolno drukować, Maciej Paszkiewicz Pisarz Ziemski Ptu Upit.

3. Ur. Sylwester Lisiecki, niegdy Florynana i żyjącej Łucyi z Dłuskich Lisieckich, małżonków, syn, w roku 1809 wszedł w służbę wojska polskiego, od którego czasu nie dał Familii żadney o sobie wiadomości, i Familii Królestwa Polskiego i z prywatnych bractw takowey o nim niepowzięła. Współkcessorowie wspomnionego Sylwestra Lisieckiego, w powiecie Włodzimierskim Gubernii Wołyńskiej zamieszkali, niemając pewności o miejscu jego pobytu, życiu jego lub śmierci, doświadczaają różnicy w interessach, gdyż, bez wiedzy o nim, niemogą ani działu między sobą bezpiecznie dokonać, ani żadnych funduszy znikąd podnieść, ani też spraw kończyć. Wobec tych powodów wzywają w mowie będącego Sylwestra Lisieckiego, aby się zgłosił do nich do celu pozyskania swej successyi. Dnia 5 maja 1825 roku.

Wiedzy Ministeryum spraw wewnętrznych urzędnik, zawiadujący wydziałem zagranicznym w kancelaryi Gubernatora Cywilnego Wołyńskiego Józef Maciejowski, Radzca Tytularny

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 60.

Wilno dnia 25 maja r. s. 1825 Roku.

FRANCYA.

Odebrany tu list z *Kadyru* pod d. 19 kwietnia donosi: „Wczoraj przybył tu oficer angielski z listami do rządu swego z Indyy wschodnich, odbywszy podróż przez czerwone morze i *Gibraltar*. Miał przywieźć wiadomość, iż wszyscy Sypoj, podburzeni przez cudzoziemców, w tym celu przybyłych, bunt podnieśli, i że kompania angielska widząc, iż nie może przytłumić powszechnego powstania, chce opuścić Indye. Oficer ten popłynął do Anglii.“ Powyższa wiadomość mało tu wiary znajduje; przecieży z taką nowiną wysłano oficera, któryby lepiej tajemnicę zachować umiał. Jest jednak osobiwszą rzeczą, iż gazety włoskie wzmiankują o podobney wiadomości, którą tatarzy, wysłani d. 14 marca z *Tauris*, mieli przywieźć do *Stambułu*.

— Dnia 16. —

Król Jmć przeznaczył dla woyska 800 krzyżów legii honorowey, między któremi jest 60 krzyżów oficerskich.

Nie dnia 4 lecz dopiero d. 6 czerwca odprawi Król Jmć po koronacyi uroczysty wjazd do *Paryża*.

ANGLIA.

Londyn dnia 11 maja.

(z *Gazety Warszawskiej*).

W tych dniach Xiążę *Sussex* założył kamień węgielny do mostu na łańcuchach w *Hammer-smith*. Przy brzegu *Tamizy* wystawiono obszerny amfiteatr. Przeszło 10.000 osób znajdowało się na tey uroczystości. Okręty strzelały z dział, i zatknęły banderę; bito oraz wędzony. Pod kamieniem węgielny włożono zamkniętą puszkę z pieczędźmi tego roku bitemi, a na kamieniu dano stołowny napis. Gdy Xiążę zakładał kamień, lud śpiewał narodowe pieśni.

Towarzystwo wspierające artystów obchodziło onegdaj 16tą rocznicę swojej: przewodniczył sekretarz stanu *Peel*. Doniósł, iż gdy Króla Jmci prosił do uczestnictwa w rzeczonym towarzystwie, Monarcha odpowiedział: *Mniemam, iż oddawna już jestem na czele tego towarzystwa*. Król Jmć ofiarował 100 gineów. Oprócz tego zebrano 648 funtów szterlingów (25,920 zł. pol.) i 120 funt. szterl. (4800 zł. pol.) rocznego funduszu.

Od czasu zmniejszenia cła od wprowadzanej wełny z Niemiec do kraju naszego, podwoił się wywóz sukna, zwłaszcza grubszego, do różnych części świata, a szczególniej do Ameryki południowej.

Wiadomość o odmianie polityki handlowey w Anglii, sprawiła przyjemne wrażenie w Ameryce Północney, gdzie gazety wychwalają bardzo *Pana Huskissona* i kanclerza skarbowego.

W ostatniej połowie lutego odebrano w *Bahia* i *Fernambuco* wiadomość, iż rząd angielski chce uznać Brezylją, i że rozpoczęte w tey mierze układy z Portugalią znacznie się posunęły. Powyższą wiadomość ogłosił publicznie gubernator, z tym dodatkiem, iż Pan *Stuart* został mianowany posłem W. Brytanii przy Cesarzu *Don Pedro*, że Portugalia otrzyma wynagrodzenie w ilości miliony funt. szterl. (80 milionów zł. pol.).

— Dnia 13. —

Xiążę *Esterhazy* dał tu d. 10 b. m. wspaniałą ucztę na 800 osób, a nazajutrz udał się do *Pana Canninga* bawiącego w *Combewood*, dla pożegnania się z nim przed wyjazdem do stałego lądu. Na ulicy oxfordzkiej ciężka bryka wywróciła podróż jego. Xiążę skaleczył twarz i stłukł się; porócił więc, lecz dzisiaj mógł już wyjechać.

Ze wszystkich stron potwierdza się wiadomość o zupełnym zniszczeniu woyska egipskiego, które śmiało wylądować na ziemię grecką. Obecnie deputowani greccy *Orlando* i *Kuriottis* ogło-

sili urzędowe pismo, które od prezesa władzy wykonawczej, *Jerzego Konduriotti* z *Trypolizy* pod d. 30 marca odebrali. Wyrażono w niem: „Woysko egipskie, które wysiadło pod *Modon*, wynosiło do 10.000 ludzi, i z radością donoszę W. Pa-nom, iż nieprzyjaciel nie uszedł losu, jakiego tak nierostropne przedsięwzięcie doznać musiało. W krwawey bitwie pod *Navarino* d. 27 b. m. (marca) woysko nasze pod dowództwem generałów *Caratasos*, *Christos*, *Caratseakis*, *Zavellas* i *Scurtis* pokonało nieprzyjaciela i zniewoliło go do ucieczki.“

Gazeta Argue, wychodząca w *Buenos-Ayres*, z dnia 26 stycznia, umieściła dwie odezwy generała *Olaneta*, wydane dnia 4 stycznia z *Oruro* do woyska królewskiego hiszpańskiego i mieszkańców Peru. Pierwsza jest w tey osnowie: „Waleczni żołnierze! Zebrane w *Cusco* woysko słożyło haniebnie broń d. 9 z. m. pod *Quinuapata*, i przez bardziey jeszcze upodlającą kapitulacją dowódcy jego odstąpili wszystkich prowincyy aż do *Desaguadero*. Stańcie na granicy, którą wam oręż wskazuje, a wierność wasza to złe naprawi. Każdy z was jest obrońcą Peru. i witam was takim nazwiskiem. Gdy liberaliści targnęli do tego kraju, i z właściwą im dzikością roznieśli postrach pustoszący wojny, wtenczas daliście wielkie dowody mężstwa i odwagi. Szybkość, z jaką nieprzyjaciela ołtarza i tronu ścigaliście, i śpieszne pochody wasze, wzbudziły powszechnie zdumienie, i zapewnijają wam nieśmiertelną sławę. Nieprzerwane tryumfy powinny każdego z was zachęcić do ostatniej ofiary, abyście śmierć przekładali nad sromotne życie. Czyliż w nayniebezpieczniejszey chwili staniecie się niewiernymi stałemu przedsięwzięciu bronięcia Króla? Nie, zapewna. Znam wasz sposób myślenia, wasze przywiązanie do prawości i wasze życzenia względem dobra Peru. Dotąd jako bohaterowie walczyliście za *Ferdynanda VII*; nieszczęście nie potrafiło was pokonać; czyliż cofniecie się, kiedy laury szczęśliwego zwycięstwa zdobiją skronie wasze? Pierwsi ogłosiliście samowładztwo Króla; a potomność z uwielbieniem sądzi o was będzie, i imiona wasze przeydą bez skazy do przyszłych wieków. Bardzo wiele uciepieliście; lecz stałość waszego charakteru nie da się przytłumić, i uczyniła was jeszcze większemi w obliczu świata. Utrzymajmy prerogatywy królewskie. Jeśli ten wielki cel osiągniemy, wdzięczny Monarcha nagrodzi was w poddanych, których wierność zachowała mu posiadłości jego. Słuchajcie głosu honoru i sprawiedliwości, a pozyskacie nagrodę, jaka się mężstwu należy.“ W drugiej odezwie zapewnia *Olaneta* peruwianów, iż mimo kłeski dnia 9 grudnia 1824 nie można jeszcze rozpaczać o sprawie królewskiej. Generał-major *Don Pio Tristan* ma 50.000 żołnierzy, który z własnym jego woyskiem ocalić może Peru; a chociażby nawet *Tristan* przyjął kapitulację, żołnierze atoli jego udadzą się do woyska *Olaneta* i wypędzą nieprzyjaciela. Generał *Olaneta* wyraża w końcu odezwy swojej: „Długie doświadczenie wskazało wam okropne skutki rozwolnienia praw. Bądźcie spokojni; woysko czuwa nad waszém bezpieczeństwem. Nie trwożcie się względem wypadku, który tylko pomyslnym być może.“ Zdaje się więc, iż wojna w Peru jeszcze się nie skończyła.

Parlament

I z b a W y ż s z a.

Dnia 9 b. m. Arcy-Biskup Kantuaryyski podał kilka petycyy przeciwko nadaniu swobód katolikom; przeciwnie zaś Margrabia *Landsdown*, Hrabia *Grey* i Lord *Holland*, podali petycye za nadaniem swobód. Dozwolono nawet Margrabie-mu *Landsdown* przeczytać jedną z tych petycyy, mocno napisaną, i podpisaną przez wszystkich protestantów mieszkających w hrabstwie *Kerry*. Podana przez Hrabiego *Grey* petycya, jest podpisaną przez wszystkich prawników w mieście

Newcastle, i Lord kanclerz oświadczył, iż lubo przeciwny nadaniu swobód katolikom, przyznaje atoli, iż nader szanowni ludzie podpisali wspomnioną petycyą.

HISZPANIA.

Madryt d. 4 maja.

(z Gazety Warszawskiej).

Listy z Gibraltaru donoszą o wzmożeniu tamecznej osady angielskiej dwoma półkami.

Dowiadujemy się, iż zlecenie dane Panu Stuart, aby Króla Jmci Portugalskiego skłonił do uznania niepodległości Brezylji, nie wzięło jeszcze skutku. Słychać znowu, iż dwór przeniesie się z Lizbony do Rio-Janeiro.

— Dnia 5. —

(z Korrespondenta Warszawskiego).

Korweta wojenna Ica, po 118 dniach żeglugi, zawinęła na d. 27 z. m. do Kadyxu z Quica (w Peru). Tylko kapitanowi Hull pozwolono wysiąść na ląd, który bez zatrzymania się pośpieszył z depezzami do Madrytu. Korwecie niedozwolono najmniejszego związku z portem, i wyszedł rozkaz, ażeby żaden statek zbliżać się do niej nie ważył. Pomimo wszelkich ostrożności, dowiedziano się jednak, że korweta ta przywiozła wiadomość o klęsce wojska królewskiego, i kilku oficerów z korpusu *Lo ny*. Nazajutrz, to jest dnia 28, zawinęła znowu bryg kupiecki zwany *S. Wawrzeniec*, który z Porto-Rico w 47 dniach odprawił żegluga; i z tym najmniejszej niedozwolono komunikacyi.

PORTUGALIA.

Lisbona d. 30 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Król Jmci wyjechał na kilka tygodni dla zwiedzenia północnych swoich prowincyy.

Pan Stuart ma popłynąć ztąd d. 15 maja do Brezylji.

TURCYA.

Stambul dnia 23 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Odebrano tu niepomyślne dla tureków wiadomości z Morei. Ibrahim Basza jest w przykrym stanie; grecy zewsząd nadciągający często nań uderzają. Słychać, iż po wylądowaniu jego wszyscy grecy wzięli się do broni. Kapitanowie okrętów chrześcijańskich, przybywający z Morei, każą się obawiać o los Ibrahima Baszy; lecz turcy pokładają jeszcze nadzieję w zdatności jego, że się potrafi z tego kłopotu wydobyć. Nie nie wiemy o wojsku tureckim, które pod dowództwem Seraskiera Reszyd Baszy, ciągnie lądem ku Morei.

Od granic Tureckich d. 7 maja.

(z teyże gazety.)

Słychać, iż Odysseusz, który przez obojętne postępowanie nadwiał wojskową sławę swoją, zniszczył korpus turecki w Beocyi. Turcy ogłosili Eubeg z wojska, i tylko w twierdzy Negreponu szczupłą osadę zostawili. Zdaje się więc,

iż posłane tam od rządu greckiego wojsko będzie dostatecznym dla połączenia tego kraju z konfederacyą grecką.

WŁOCHY.

Od granic włoskich dnia 6 maja.

(z Gazety Warszawskiej.)

N. Cesarz Jmci Austriacki bawił w Mantui od d. 50 kwietnia do 4 b. m. Co wieczór domy w mieście bywały oświecane. Na uwiecznienie pamiątki pobytu Monarchy, muniocy palność postanowiła zrobić nową ulicę, prowadzącą do *Foro Virgiliano*, i tym celem kilka domów rozebrano. Przy wejściu do tey ulicy wystawiono bramę tryumfalną z napisem: *Alla Maesta di Francesco I questo nuovo addito al Foro Virgiliano la patria del cantore di Augusto dedica e consacra*. NN. Cesarstwo Ichmość Austriaccy i Xiężna Parmy, przejechali d. 2 b. m. najpierwey przez wspomnioną bramę. Nazajutrz Xiężna Parmy wyjechała do stolicy swojej, a d. 4 b. m. wyjechali NN. Cesarstwo do Kremony, gdzie tegoż dnia w południe przybyli.

Towarzystwo Angielskie podejmujące się oświecenia gazem ulic kilku stolic Mocarstw Europejskich, uczyniło także stosowne propozycye rządowi w Rzymie. Gaz ma być wyciągany z oliwy, aby ta gałęź rolnictwa krajowego nie doznała uszczerbku.

— Dnia 7 —

Dnia 3 b. m. przybyli do Medyolanu hrabia *Schulenburg-Klosterrode*, poseł Saski, i hrabia *Bernstorff*, poseł duński przy dworze Cesarsko-Austriackim; nazajutrz zaś zjechali tamże posłowie angielski Pan *Wellesley* i Lukieski P. *Ostini*.

— Dnia 10. —

NN. Cesarstwo Ichmość Austriaccy zabawiwszy od d. 4 do 6 b. m. w Kremonie, wyjechali do Lodi. Muniocy palność w Kremonie działając podług sposobu myślenia łaskawego Monarchy, postanowiła, aby większa część summy, przeznaczony na uroczyściwości w czasie bytu jego, obrócono na wykupienie rzeczy, które ubodzy zastawili w Lombardzie. W przejeździe do Lodi raczyli NN. Cesarstwo Ichmość zabawić nieco w *Co dagno*. Wystawiono tam bramę tryumfalną, przy której zgromadzone władze z deputacyą gminy powitały Monarchę. Cesarz Jmci zwiedził tameczny sławny stabiński magazyn sera, zwanego *Parmezan*, i przedzarnią braci *Lambert*. Przed południem przybyli NN. Cesarstwo Ichmość do Lodi w śród odgłosu dzwonów i radośnych okrzyków ludu.

Xiążę *Metternich*, kanclerz, przybył w noc z d. 7 na 8 b. m. do Medyolanu, jadąc z Paryża przez *Lugdun*, *Nismes*, *Marsylią*, *Nicę*, *Col*, *Tenda*, *Coni* i *Alessandryą*. Podróż ten odbył w 17 dniach.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 25 maja rubel srebrny 3 rub. 74½ k., czer. zł. nowy 11 r. 81 k., imperyal 37 r. 45 kop.

	Czas obserwacyi.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	Wiatry.	Odmiana w powiet.
Obserwacje meteorologiczne.	d. 23 godz. 2½ wieczor	27 cal. 8,8 lin.	+ 18,25 stopni.	Południowy	Pogoda.
	d. 24 — — — — —	27 — 6,8 —	+ 19 — —	Południowy	Pogoda.
	d. 25 godz. 5 z rana	27 — 6,0 —	+ 12 — —	Południowy	Pochmurno.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora *Andrzej Bucharski Reczywisty Radca Stanu i Kawaler.*

w Drukarni Redakcyi.